

Norge; det var der intet Menneſte, der tænkte paa. Nu vil jeg da ſpørge, om det ikke var Galſkab for os at ville ſlaas med Tydſkland — jeg vilde gjerne vide det. — Jeg kan ikke undlade at komme ind paa den Betragtning, ſkjøndt jeg veed, at man i Morgen i Høirebladene vil ſige, at jeg er det nederdrægtigſte, meſt forſvarsnihiliftiſte Menneſte i Salen. (Uforbydelse) Jo, det er jeg ſikker paa, og det ſkal det ærede Medlem nok faae at ſe. Jeg vil blot ſpørge om, hvorledes det gaar til, at efterat vi have ſet et Land ſom Frankrig bukke under i Kampen — et Land ſom Frankrig, der med lige ſaa ſtor Ret ſom vi kunde vente Alliancer, men ſom, nota bene, ingen fik — man ſaa ſtadig kan udmale ſig en Krig, ſom om en ſaadan var nær foreſtaaende — og ſaaibdt jeg kan forſtaa, tænker man paa en Krig med Tydſkland. Er der Nogen blandt alle diſſe vel-tænkende Medborgere og tappre Krigere, ſom for Alvor vil ſige dette, at vi kunne tage en Krig op med Tydſkland, og at det er Noget, vi ſkulle forberede os paa: at tage en Krig op, og er der ſaa endelig Nogen, der vil ſige os, hvilke Midler vi have overfor en Krigsmagt, ſom har taget Sylland og Jhu, ſelv om vi faae Kjøbenhavn befæſtet. Overfor Forſvarsvæſenet er det nemlig ſaa, at de Herrer dele deres Anſkueller i to Betragtninger, idet de forſt ſige, at man ſkal forſvare ſig og dernæſt, at man maa have Fæſtninger for at kunne forſvare ſig. Hvad det Forſte angaar, at de ſige, at man ſkal forſvare ſig, ſaa maa man heroverfor ſpørge: Kunne vi da forſvare os? ville de Herrer ſige os, om vi kunne forſvare os? Der er intet andet Land i Verden, hvor man kommer paa den Maade til Repraſentationen og Borgerne uden at give nogenſomhelſt Beſked om, hvad den Hær ſkal have at betyde, og hvad den Fæſtning ſkal have at betyde, ſom man udruſter; man kommer ikke andre Steder og ſiger: denne Fæſtning kan man maafte holde i 8—14 Dage eller maafte en Maaned, og ſaa har man forreſten Alliancer. Jeg tror ikke, der har været nogen af de omrejsende Officerer, ſom nogenſinde har bovet at ſige, at vi i Virkeligheden vilde ſtaa os i en Krig med Tydſkland, ſom man beſtandig paa den uforſigtigſte, den uforſvarligſte Maade af Verden lige overfor Udlandet har gjort Hentydning til. Derfor ſiger jeg: Vi maa virkelig en Gang have Beſked. Det kan ikke gaa ſaaledes. Jeg tror, at dette Lands Selvſtændighed trues — ikke ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) ſagde, hvis vi ikke fik Kjøbenhavn befæſtet, men — hvis man virkelig faar Lov til heri Landet evig og beſtandig

at omtale Krigen ſom nær foreſtaaende. Der er intet Menneſte, der tænker paa at føre Krig med os. Der er ſaaledes ikke nogen Mulighed for, naar man ſer rent upolitift og rent lægmandsmæſſig paa Sagen, at opdage, hvad det da i al Verden er for Fiender, ſom true os. Hvorfor fortælle de Herrer da ikke, hvad Mulighed der er for, at vi komme i Krig. Den Gang, vi havde den ſtore politiſke Strid med Tydſkland, den Gang det ſleſvig-holſtenſke Spørgsmaal ſtod paa Dagsordenen, ſaa forſtaar jeg ſaa godt, at man beſtandig gik og talte om Krig. Men nu er dette Spørgsmaal — deſværre kan jeg ſige — ude af Betragtning, hvad er det da for en Krig, ſom truer os, hvad er det for Magter, ſom have ſaa uhyre Interesſe af at angribe os? Hvorfor ſker den Agitation? Jeg har begyndt med at ſige, at det forſtaar jeg vel. Hvis de Herrer ville indrømme, at det er et politiſt Numer, de gjøre ud deraf, for at dække deres øvrige Planer og for at dække den virkelige Stilling heri Landet, at der er et viſt Parti, ſom vil holde ſig ved Magten, et Parti, ſom for Diebliffet repræſenteres af det nuværende Miniſterium, et Parti, ſom vil ſætte ſin Mening igjennem og ikke tillade andre Borgere at have en anden Mening, men ſlaa dem ned, naar de kan komme til, hvis de Herrer ville tilſtaa, at det er denne Politik, de dække, ſaa kunne vi ſaa godt forſtaa det, men ſaa er det heller ikke rimeligt, at vi tage denne Sag alvorligt, men hvis de Herrer paaftaa, at den Fæſtning, de ville bygge, vil have Betydning for dette Lands Selvſtændighed, Frihed og Uafhængighed, ſaa maa de forklare os, hvad det er for en Krig, de ville føre, og hvorledes, naar de faae denne Fæſtning, de ville føre denne Krig for Danmark.

Formanden (Berg): Jeg ſkal her afbryde Forhandlingerne og anfætte et nyt Møde til i Aften Kl. 8, og Dagsordenen vil da være:

Fortſættelse af anden Behandling af:

Forſlag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ſte April 1887 til 31te Marts 1888.

Mødet hævet Kl. 4. 25'.